II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 29ης Ιουλίου 1986

σχετικά με σχέδιο ενισχύσεων που χορηγούνται από τη βελγική κυβέρνηση για επενδύσεις που πραγματοποιούνται από κατασκευαστή επίπεδης υάλου στο Auvelais

(Τα κείμενα στη γαλλική και στην ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(86/593/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας ότι:

I

Ο βελγικός νόμος της 17ης Ιουλίου 1959 και το βασιλικό διάταγμα της 17ης Αυγούστου 1959 (1), που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του, θέσπισαν γενικά μέτρα ενισχύσεων για τη βελγική οικονομία, υπό μορφή επιδοτήσεων επιτοκίου επί των πιστώσεων που προορίζονται για την πραγματοποίηση των επενδύσεων, κρατικών εγγυήσεων επί δανείων που συνάπτουν επιχειρήσεις σε τράπεζες που έχουν επωφεληθεί από την επιδότηση επιτοκίου και φορολογικών απαλλαγών από το φόρο ακινήτου περιουσίας επί πέντε έτη.

Κατά την εξέταση του εν λόγω νόμου, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφοι 1 και 2 της συνθήκης ΕΟΚ, η Επιτροπή θεώρησε ότι συνιστά καθεστώς γενικών ενισχύσεων επειδή δεν περιελάμβανε κανένα στόχο κατά τομέα ή περιφέρεια. Δεδομένου ότι το σύστημα αυτό εφαρμόζεται επί όλων των επενδύσεων, χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ επιχειρήσεων, περιφερειών ή τομέων, δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) ή γ) της συνθήκης ΕΟΚ. Η Επιτροπή, λόγω της απουσίας τέτοιου είδους διευκρινήσεων, δεν μπορούσε να εκτιμήσει τις επιπτώσεις του εν λόγω καθεστώτος επί των ενδοκοινοτικών συναλλαγών και του ανταγωνισμού, και κυρίως τη συμφωνία του με την κοινή αγορά.

Δεδομένου ότι πρόκειται για τον τύπο αυτό του καθεστώτος γενικών ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφάσισε να τις αποδεχθεί εφόσον πληρείται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή είτε σχετικά με τα σχέδια εφαρμογής κατά περιφέρεια είτε, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, σε σημαντικές επί μέρους περιπτώσεις εφαρμογής.

Βάσει της απόφασης 75/397/ΕΟΚ της Επιτροπής (2), η βελγική κυβέρνηση υποχρεούται να προαναγγέλλει σε εύθετο χρόνο στην Επιτροπή τις σημαντικές επί μέρους περιπτώσεις εφαρμογής του νόμου της 17ης Ιουλίου 1959 που θεσπίζουν και συντονίζουν μέτρα που αποσκοπούν στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και στη δημιουργία νέων βιομηχανιών, κατά τρόπο που να της επιτρέπει να αποφαίνεται σχετικά με τη συμφωνία τους με την κοινή αγορά.

II

Με τις επιστολές της στις 5 Απριλίου και 25 Ιουλίου 1984, η βελγική κυβέρνηση, σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή, ειδοποίησε την Επιτροπή ότι προτίθεται να χορηγήσει, βάσει του νόμου της 17ης Ιουλίου 1959, ενισχύσεις για τις επενδύσεις κατασκευαστού επίπεδης υάλου στο Auvelais, στα περίχωρα της Namur.

Οι επενδύσεις αυτές αποσκοπούν στην ανανέωση δύο σειρών παραγωγής χυτής υάλου με βελτίωση των ενεργειακών μεγεθών και τεχνική πρόοδο χωρίς καμία αύξηση του βέλτιστου δυναμικού. Το συνολικό ποσό εκτιμάται σε

(1) Moniteur belge της 29. 8. 1959.

(2) ΕΕ αριθ. L 177 της 8. 7. 1975, σ. 13.

2 043,8 εκατομμύρια βελγικά φράγκα. Περιλαμβάνουν ειδικότερα την πλήρη αναδιάρθρωση των κλιβάνων, τον εκσυγχρονισμό των άλλων εξοπλισμών των δύο σειρών παραγωγής και των επενδύσεων παραγωγής ψυχρής υάλου.

Οι προγραμματιζόμενες ενισχύσεις θα είχαν τη μορφή επιδότησης επιτοκίου ύψους 4 % για πέντε χρόνια, για τα 2/3 της επένδυσης, και απαλλαγής του φόρου επί ακινήτων (précompte immobilier) για πέντε χρόνια, που αντιπροσωπεύει το ισοδύναμο της καθαρής επιδότησης ύψους 4,8 %. Η βελγική κυβέρνηση προόριζε τις προγραμματιζόμενες ενισχύσεις για τη βελτίωση των ενεργειακών μεγεθών και για διατήρηση της ανταγωνιστικής θέσης της επιχείρισης στην ευρωπαϊκή αγορά μέσω των επενδύσεων· εξάλλου, έλαβε υπόψη την κοινωνική άποψη με τη σύσταση ταμείου μετατροπής, η ευθύνη του οποίου ανατίθεται στον κατασκευαστή ώστε να προβεί αυτός σε ανακατάταξη μέρους του εργατικού δυναμικού που αποδεσμεύεται λόγω της μετατροπής αυτής.

III

Μετά από πρώτη εξέταση της κοινοποίησης, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα σχέδια ενισχύσεων δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, διότι συνεπάγοντο νόθευση του ανταγωνισμού και επηρέαζαν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον, λόγω, ιδιαίτερα, των δυσχερειών που αντιμετωπίζει ο τομέας της επίπεδης υάλου και της άποψης της Επιτροπής ότι η αναδιάρθρωση μιας εγκατάστασης χυτής υάλου είναι, κατ' αρχήν, επένδυση αντικατάστασης παγίων εξοπλισμών. Οι παρεκκλίσεις του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ δεν θεωρούνται λοιπόν εφαρμοστέες, δεδομένου ότι η κοινοποίηση δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει εάν τα στοιχεία των επενδύσεων μπορούσαν ενδεχομένως να δικαιολογήσουν ένα τμήμα των προγραμματισμένων ενισχύσεων. Συνεπώς, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ και, με επιστολή της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, κάλεσε τη βελγική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, ιδίως όσον αφορά τα θέματα ενέργειας και τον ενδεχόμενο νεωτεριστικό χαρακτήρα των τεχνολογιών που χρησιμοποιούνται.

Μετά από δύο διμερείς τεχνικές συνεδριάσεις, η βελγική κυβέρνηση, με επιστολή της 21ης Δεκεμβρίου 1984, υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στα πλαίσια της εν λόγω διαδικασίας. Θεώρησε ότι, αν και το σύνολο των δαπανών που θα ανελάμβανε ο κατασκευαστής για την ανοικοδόμηση των δύο κλιβάνων που αντικατόπτριζε την προσπάθεια εξοικονόμησης ενέργειας και εξασφάλισης της αποδοτικότητας της παραγωγής, το ποσό των 625,143 βελγικών φράγκων αντιπροσωπεύει το επιπλέον κόστος των τεχνολογικών νεωτερισμών που χρησιμοποιούνται στους νέους κλιβάνους σε σχέση με τις εγκαταστάσεις κλασικού τύπου. Πρόκειται ειδικότερα για ορισμένους τεχνολογικούς νεωτερισμούς στους κλιβάνους όσον αφορά τους περισφηγκτήρες καυσίμων, τους πυθμένες και τα ηλεκτρικά στηρίγματα της ζώνης τήξης, τα χιτώνια ανάδευσης, τα στοιχεία ανακατασκευής των συσκευών αναγέννησης και τους νεωτερισμούς στα τμήματα προετοιμασίας. Η βελγική κυβέρνηση εξάλλου υπογράμμισε το βιομηχανικό κίνδυνο που διατρέχει ο παραγωγός που κατασκευάζει κλιβάνους υπερσύγχρονης τεχνολογίας, η ενδεχόμενη επιτυχία των οποίων θα ευνοούσε το σύνολο του τομέα υαλουργίας στην Ευρώπη και τόνισε την κοινωνική σημασία που ενέχουν οι αντισταθμιστικές ενέργειες της εν λόγω επιχείρησης.

Με επιστολή της 13ης Ιουνίου 1986, η βελγική κυβέρνηση διεβίβασε συμπληρωματικές πληροφορίες στην Επιτροπή. Διευκρίνισε ιδίως ότι η επιστολή της 21ης Δεκεμβρίου 1984 αποτελεί τροποποίηση της κοινοποίησης του σχεδίου ενισχύσεως και ότι οι ενισχύσεις περιορίζονται σε επιδότηση επιτοκίου 4 % επί πέντε έτη επί 625,143 εκατομμύρια βελγικά φράγκα και σε αντίστοιχη απαλλαγή από το φόρο ακινήτου περιουσίας επί πέντε έτη, οδηγώντας έτσι σε ισοδυναμία καθαρής επιδότησης σε σχέση με την ολική επένδυση 2,5 %. Η βελγική κυβέρνηση θεώρησε ότι αυτές οι ειδικές επενδύσεις αποτελούν πρότυπο σχέδιο σε κοινοτική κλίμακα και ζήτησε να ληφθεί απόφαση εντός ευλόγου προθεσμίας όσον αφορά την τροποποιημένη κοινοποίηση.

Στα πλαίσια της διαβούλευσης με τους άλλους ενδιαφερόμενους, οι κυβερνήσεις δύο κρατών μελών, μια κλαδική συνομοσπονδία καθώς και μια ομάδα παραγωγών του ιδίου κλάδου δήλωσαν ότι συμφωνούν με τις ανησυχίες της Επιτροπής όσον αφορά τις εν λόγω ενισχύσεις.

IV

Οι επιδοτήσεις επιτοκίων και η απαλλαγή του φόρου επί των ακινήτων που προγραμματίζει η βελγική κυβέρνηση αποτελούν ενισχύσεις σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, δεδομένου ότι απαλλάσσουν τη δικαιούχο εταιρεία, μέσω των κρατικών ενισχύσεων, από ένα τμήμα του επενδυτικού κόστους που θα έπρεπε κανονικά να αναλάβει.

Σύμφωνα με πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή, λειτουργούσαν στην Κοινότητα των Δέκα στο τέλος του 1984, 25 μονάδες παραγωγής επίπεδης χυτής υάλου (floats) και επτά μονάδες παραγωγής επίπεδης υάλου μη μεταποιημένης και ακόμη δύο floats και τέσσερις μονάδες μη μεταποιημένης υάλου στην Ισπανία και Πορτογαλία.

Όσον αφορά το Βέλγιο, υπάρχουν τέσσερις floats και μία μονάδα μη μεταποιημένης υάλου.

Οι δύο σειρές χυτής υάλου του εν λόγω βέλγου παραγωγού έχουν συνολική παραγωγική ικανότητα που ανέρχεται σε 360 000 τόνους ανά έτος, πράγμα που αντιστοιχεί σε 7 % περίπου της παραγωγικής ικανότητας της Κοινότητας· η πραγματική παραγωγή του ανέρχεται περίπου σε 40 % της βελγικής παραγωγής επίπεδης υάλου βάσης.

Η επίπεδη ύαλος αποτελεί αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών και υπάρχει ανταγωνισμός μεταξύ των ομάδων παραγωγών. Ο εν λόγω βέλγος παραγωγός εξάγει περίπου 40 % της παραγωγής του προς άλλα κράτη μέλη και 14 % σε τρίτες χώρες, ενώ η υπολειπόμενη παραγωγή πωλείται ή μετατρέπεται στο Βέλγιο. Οι εξαγωγές επίπεδης υάλου της οικονομικής ένωσης Βελγίου-Λουξεμβούργου (CTCI 66440) προς άλλα κράτη μέλη ανέρχονταν σε 413 000 τόνους κατά το 1982, 447 000 τόνους κατά το 1983 και 481 000 τόνους κατά το 1984, ενώ οι αντίστοιχες εισαγωγές μειώθηκαν από 126 000 τόνους κατά το 1982 σε 114 000 τόνους κατά το 1983 και ακόμη κατά 92 000 τόνους κατά το 1984. Έτσι λοιπόν θεωρείται ότι το Λουξεμβούργο διαθέτει μια σειρά χυτής υάλου.

Η βιομηχανία επίπεδης υάλου αντιμετωπίζει τα προβλήματα που προκύπτουν από την καθήλωση της ζήτησης και από το χαμηλό ποσοστό χρήσης των παραγωγικών δυνατοτήτων που είχαν αρνητική επίπτωση στην οικονομική δομή των επιχειρήσεων και προκάλεσαν τη μείωση της απασχόλησης και την παύση λειτουργίας ορισμένων μονάδων παραγωγής. Ο εν λόγω βέλγος παραγωγός υφίσταται ζημίες από το 1980.

Η ευρωπαϊκή ένωση παραγωγών επίπεδης υάλου θεωρεί ότι η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στη Δυτική Ευρώπη ανήλθε σε 400 000 τόνους περίπου κατά το 1984. Για τους λόγους αυτούς, με την απόφαση 84/497/ΕΟΚ (1), η Επιτροπή θεώρησε ότι μια προγραμματιζόμενη ενίσχυση από την ολλανδική κυβέρνηση για την εγκατάσταση ενός νέου εργοστασίου παραγωγής επίπεδης υάλου στην Ολλανδία ήταν ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και δεν έπρεπε να χορηγηθεί.

Συνεπώς, οι προβλεπόμενες ενισχύσεις που προγραμματίζονται από τη βελγική κυβέρνηση μπορεί να επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, ευνοώντας την εν λόγω επιχείρηση και τη βελγική παραγωγή επίπεδης υάλου.

Όταν η οικονομική ενίσχυση του κράτους ενισχύει τη θέση ορισμένων επιχειρήσεων σε σχέση με άλλες ανταγωνιστικές επιχειρήσεις εντός της Κοινότητας, πρέπει να θεωρηθεί ότι επηρεάζει τις άλλες επιχειρήσεις.

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 ορίζει ότι, κατ' αρχήν, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που έχουν ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία εκτίθενται στην εν λόγω διάταξη.

Οι παρεκκλίσεις από την αρχή αυτή που περιλαμβάνονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην προκείμενη περίπτωση, λόγω της φύσης και των στόχων των προγραμματιζόμενων ενισχύσεων.

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 περιλαμβάνει επίσης ενισχύσεις που μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Η συμφωνία με τη συνθήκη πρέπει να εξετάζεται στα κοινοτικά πλαίσια και όχι μόνο στα πλαίσια ενός κράτους μέλους. Για την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς και για την τήρηση των αρχών του άρθρου 3 στοιχείο στ) της συνθήκης ΕΟΚ, οι εξαιρέσεις από την αρχή του άρθρου 92 παράγραφος 1 που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου πρέπει να ερμηνευθούν συσταλτικά κατά την εξέταση του καθεστώτος ενισχύσεων ή κάθε επιμέρους μέτρου ενίσχυσης.

Ειδικότερα, οι παρεκκλίσεις μπορούν να ισχύσουν μόνο εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η απρόσκοπτη λειτουργία των κανόνων της αγοράς, χωρίς τις ενισχύσεις, δεν θα επαρκούσε για να παροτρύνει τους ενδεχόμενους δικαιούχους να ενεργήσουν προς επίτευξη ενός από τους επιδιωκόμενους στόχους.

Η εφαρμογή των παρεκκλίσεων σε περιπτώσεις που δεν συντελούν στην επίτευξη των στόχων αυτών, ή σε περιπτώσεις που η χορήγηση ενισχύσεων δεν είναι απαραίτητη για το σκοπό αυτό, συνεπάγεται ότι παρέχονται πλεονεκτήματα στις βιομηχανίες ή επιχειρήσεις ορισμένων κρατών μελών, η οικονομική θέση των οποίων θα ενισχυόταν, και επηρεάζονται οι όροι των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών και νοθεύεται ο ανταγωνισμός, χωρίς να εξυπηρετείται το κοινό συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3.

Με βάση τα ανωτέρω, το σύνολο των ενισχύσεων που προγραμματίζονται δεν ανήκουν σε μία από τις κατηγορίες για τις οποίες γίνονται δεκτές οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) σχετικά με τις ενισχύσεις που προορίζονται για την προώθηση ή διευκόλυνση της ανάπτυξης ορισμένων περιοχών, πρέπει να τονισθεί ότι σε καμιά περιοχή του Βελγίου το βιοτικό επίπεδο δεν είναι ασυνήθως χαμηλό και δεν επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση, κατά την έννοια της παρέκκλισης του στοιχείου α)· όσον αφορά την παρέκκλιση του στοιχείου γ), η περιοχή Auvelais, στα περίχωρα της Namur, όπου είναι εγκατεστημένος ο εν λόγω παραγωγός, δεν συγκαταλλέγεται στις περιοχές στις οποίες θα έπρεπε να χορηγηθεί ειδική περιφερειακή ενίσχυση. Το Βέλγιο ανήκει στις κεντρικές περιοχές της Κοινότητας, δηλαδή στις περιοχές οι οποίες δεν αντιμετωπίζουν, σε κοινοτικό πλαίσιο, σοβαρά κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα, ενώ ταυτόχρονα υπάρχει πραγματικός κίνδυνος πολλαπλής χορήγησης ενισχύσεων και ενδέχεται οι ενισχύσεις αυτές να επηρεάσουν της συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), είναι προφανές ότι η εν λόγω ενίσχυση δεν προορίζεται για την προώθηση της πραγματοποίησης ενός σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή για την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας του Βελγίου.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) υπέρ των ενισχύσεων που προορίζονται για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η περιοδική ανακαίνιση μιας μονάδας παραγωγής, που πρέπει να πραγματοποιείται κάθε έξι με εννέα χρόνια, αποτελεί κατ' αρχήν επένδυση αντικατάστασης, το κόστος της οποίας περιλαμβάνεται στα έξοδα εκμετάλλευσης. Είναι απολύτως κανονικό και προς το συμφέρον του παραγωγού να χρησιμοποιεί τις πλέον σύγχρονες και αποδοτικές τεχνικές μεθόδους, και τα υλικά που του επιτρέπουν να μειώσει τα έξοδα διαχείρισης, συμπεριλαμβανόμενης της κατανάλωσης ενέργειας. Συνεπώς, η ενίσχυση για την περιοδική ανακαίνιση της μονάδας παραγωγής δεν ανταποκρίνεται στην ανάγκη ανάπτυξης του τομέα της επίπεδης υάλου χωρίς να επηρεάζει τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο προς το κοινό συμφέρον σύμφωνα κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ). Η διαπίστωση αυτή αληθεύει όταν πρόκειται για τομέα όπου υφίστανται προβλήματα πλεονάζοντος παραγωγικού δυναμικού και ισχύει ακόμα στην περίπτωση κατά την οποία η εν λόγω επιχείρηση καταβάλει μεγάλη προσπάθεια να συνδράμει τους εργαζομένους της που έχει αποδεσμεύσει με τη δημιουργία, για παράδειγμα, ταμείου μετατροπών.

(1) ΕΕ αριθ. L 276 της 19. 10. 1984, σ. 37.

Οι πληροφορίες που παρέσχε η βελγική κυβέρνηση στο πλαίσιο της διαδικασίας όσον αφορά τους τεχνολογικούς νεωτερισμούς στην ανοικοδόμηση των κλιβάνων απετέλεσαν αντικείμενο ιδιαίτερα προσεκτικού ελέγχου εκ μέρους της Επιτροπής. Σύμφωνα με τη βελγική κυβέρνηση, τα στοιχεία αυτά αντιπροσωπεύουν δαπάνη ύψους 625,143 εκατομμυρίων βελγικών φράγκων, που αντιπροσωπεύει το 31 % της ολικής επένδυσης. Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη την εφαρμογή των στοιχείων αυτών σε άλλους εξοπλισμούς της ομάδας και τη χρησιμοποίησή τους σε άλλες ομάδες παραγωγών επίπεδης υάλου.

Φυσικά, η Επιτροπή είναι υπέρ κάθε προσπάθειας που οδηγεί σε νέες μειώσεις της κατανάλωσης ενέργειας στην Κοινότητα. Θεωρεί εντούτοις ότι οι ίδιες οι βιομηχανίες είναι οι πρώτες ενδιαφερόμενες να μειώσουν τις δαπάνες τους ενέργειας και κατά συνέπεια τις δαπάνες παραγωγής. Οι επενδύσεις που αποβλέπουν σε έναν τέτοιο σκοπό, κατά την περιοδική ανακαίνιση ενός οργάνου παραγωγής, πραγματοποιούνται συνεπώς κανονικά, χωρίς την ανάγκη ενισχύσεως. Η ορθότητα αυτής της θεωρίας είναι προφανής στην περίπτωση αυτή, εφόσον η ανοικοδόμηση δύο κλιβάνων στο Auvelais το 1970 και το 1976 επιφέρει οικονομία ενέργειας της τάξεως του 25 %, και αυτό σε μια βιομηχανία όπου το μέρος της δαπάνης ενέργειας στην πραγματική αξία της παραγωγής υπερβαίνει το 8 %. Λαμβάνοντας υπόψη τους όρους τιμής ενέργειας που ισχύουν κατά τη στιγμή της επένδυσης, ο επενδύων μπορεί κατά συνέπεια να αναμένει ότι η επένδυση που συνδέεται με την εφαρμογή αυτών των τεχνολογικών νεωτερισμών θα αποβεί προσοδοφόρα.

Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα εξειδικευμένα στοιχεία επενδύσεως υπέρ του ελέγχου ενέργειας που παρέσχε η βελγική κυβέρνηση στο πλαίσιο της διαδικασίας δεν αιτιολογούν τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων.

Συνεπώς, το τροποποιημένο σχέδιο ενισχύσεως της βελγικής κυβερνήσεως δεν πληροί τους όρους που απαιτούνται για να υπαχθεί στις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η βελγική κυβέρνηση δεν μπορεί να προβεί σε εκτέλεση του σχεδίου της, το οποίο κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή με επιστολές της 5ης Απριλίου και της 25ης Ιουλίου 1984 και τροποποιήθηκε με επιστολές της 21ης Δεκεμβρίου 1984 και της 13ης Ιουνίου 1986, να χορηγήσει, βάσει του νόμου της 17ης Ιουλίου 1959, ενισχύσεις για τις επενδύσεις που πραγματοποιούνται στο Auvelais από κατασκευαστή επίπεδης υάλου.

Άρθρο 2

Η βελγική κυβέρνηση πρέπει να ενημερώνει την Επιτροπή, σε προθεσμία δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που θα λάβει προς συμμόρφωσή της με αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου.

Βρυξέλλες, 29 Ιουλίου 1986.

Για την Επιτροπή

Peter SUTHERLAND

Μέλος της Επιτροπής